

The background of the entire page is a classical-style landscape painting. It depicts a rugged, rocky coastline in the foreground. A large, leafy tree stands on the left. In the middle ground, a Viking longship with a single sail is on the water. The background features misty mountains under a cloudy sky.

Israelfolket

– «Dra bort fra ditt land og din slekt og din fars hus til det landet som jeg vil vise deg!» –

(1. Mos. 12,1)

Gåten om de forsvundne stammer av Israel er en av historiens best bevarte hemmeligheter.

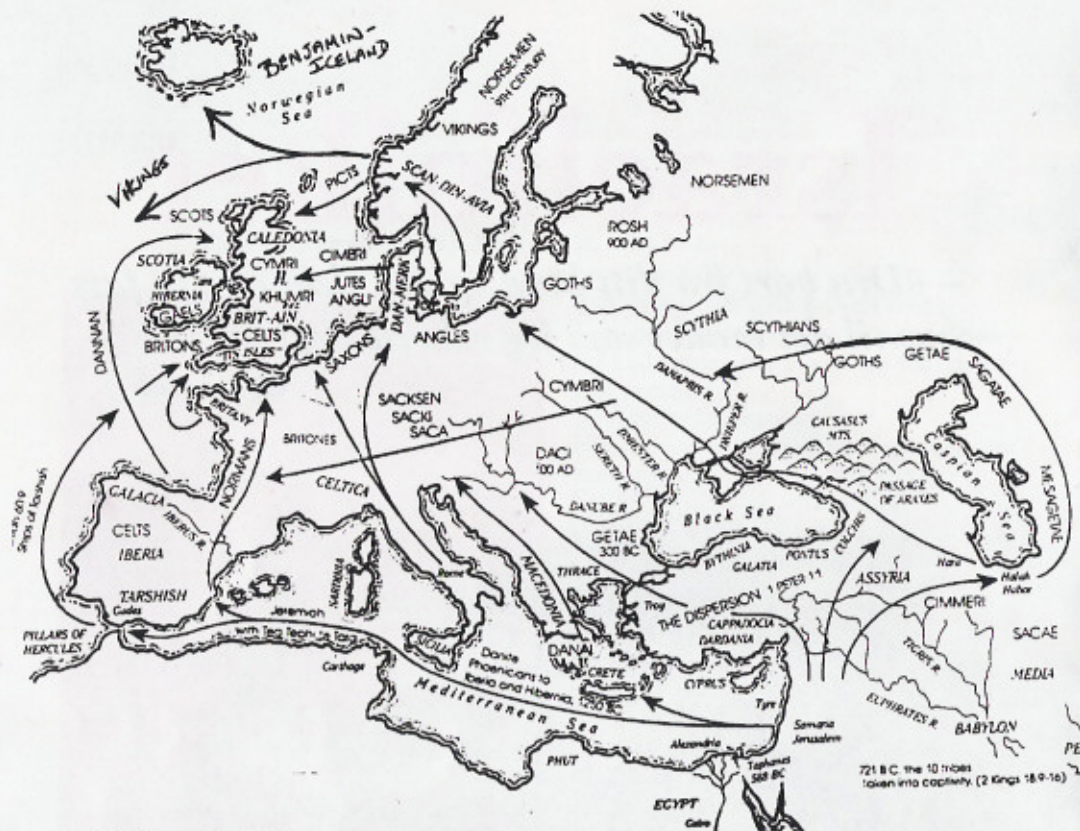
Hvor ble det av, Guds utvalgte folk, Paktfolket?

Sank de i jorden, ble de utryddet i slaveleirene i Assyria eller utvandret de til øyene i Norden?

Er vi Israel?

Disse bøkene gir deg svaret og Bibelen bekrefter det.

BØKER FRA BERGMANN FORLAG

4. Esra 13,40-45

Det nevnte avsnitt av dette skrift gjengir vi etter en engelsk oversettelse av den syriske utgave, kritisk revidert, av professor G.H. Box, dosent i hebraisk ved Kings College i London. Han er en av de fremste autoriteter når det gjelder Det gamle testamente med apokryfer og språket i disse skriftene. Hans oversettelse av Esraapokalypsen kom ut i 1912 og har gode merknader til alle vanskeligheter i teksten. Beretningen lyder således:

40. Dette er de 10 stammer som ble ført bort som fanger fra sitt eget land i Kong Hoseas's dager, disse stammene som Salamanassar, assyriekongen, førte bort og drev til den andre siden av elva Eufkrat. Derfra ble de ført til et annet land.
41. For de hadde rådslått med hverandre og blitt enige om at de ville vekk fra hedningene og fare til et land langt borte, der mennesker ikke hadde vært før,
42. for at de der endelig kunne holde de lovene som de ikke hadde holdt i sitt eget land.
43. Og de drog inn i den trange dalen der Eufratelva går.
44. For den Høyeste gjorde da under for dem; han holdt tilbake alle elvekjelder til de alle var kommet over.
45. Og gjennom det landet var det en lang vei å gå, en ferd på halvannet år. Og dette strøket kalte de Arsareth (i den syriske utgaven Arsaph).

Forside: Hans Gude, Vikingskip i en norsk fjord, Framnes og Balestrand, Oscarshall.

Norrønafolkets identitet

Hvem var egentlig vikingene? Hvem var norrønafolket? Hvor kom de fra? Var vikingene virkelig slike brutale barbarer, mordere, voldtektsmenn som historikerne framstiller dem? Eller er dette noe som ufortjent er blitt tillagt dem, ufrivillig pådiktet dem? En underlig problemstilling? Slett ikke. Vi er da samme folkeslaget den dag i dag her i Nordsjøområdet, uten sammenligning den frieste, fredeligste og mest demokratiske del av verden. Islendinger, briter, nordmenn, skandinaver, tyskere, franskmenn og hollendere er da også kjent for å være oplyste, arbeidsomme, fredelige og rettskafne. De nordiske folkestammer i Europa

Kan historien om det hedenske folkeferd i Norden rett og slett være feilaktig? At den offisielt vedtatte framstilling i virkeligheten er falsk, og villedende? Fordi noen med fiendtlig holdning har fusket med kildene? Og hvorfor ville «noen», i så fall ha interesse av å fuske med kildene? For å holde oss uvitende om vår fortid? Og hvem er så «noen»?

Dette har ikke historikerne beskjeftiget seg med. Men dette er et nytt og viktig historisk perspektiv, ut fra opplysninger som bringes fram i dag, også i dette hefte.

Ble de misvisende karakteristikkene pådyttet oss under 400-årsnatten? Ble vi i denne katolske mørkenatt frastjålet vår historie? For den er jo vekk, historien fra før katolsk tid? Ligger den kan hende innelåst i Vatikanets underjordiske bibliotek? Etterlot tyven oss en oppdiktet utgave, hvor fortegnene var endret, ja, riktig en røverhistorie? Vi må ikke glemme at den katolske kirke gjorde oss til en fattignasjon av analfabeter, som da reformasjonen kom var i ferd med å stjele landet under føttene våre.

Det utvalgte folket

Ja, Romakirkens religion, med tilbedelse av bilder, benrester og døde mennesker ble vi påtvunget, og denne religionens hellige dag, søndagen. Men søndagen er ikke Guds, nei, den er solguden Tammuz helligdag, og Satans merke. Vår egen gamle helligdag, lørdag, Kvitekrist sin sabbat (2. Mos., 20) ble forbudt, fordømt under 400-årsnatten som en «judaistisk skikk» av Vatikanet. Slik ble vi tvangskonvertert, underlagt det «hellige» romerskkatolske imperium, med ulov, bøter og gapestokk.

Men nettopp dette, at vi ble *fratatt* sabbaten, som er av så viktig historisk betydning, har våre historikere heller ikke lagt vekt på. Men her ligger *nøkkelen* til kunnskapen om vår historie og vår identitet. Sabbaten er nemlig Pakktegnet, beviset på hvem Gud inngikk Sine pakter til evig tid med. Det gjorde Han med Abraham, Isak og Jakobs etterkommere. De 12 stammer av Israel, ikke jødene. Det var ingen jøder på den tiden. Se 2. Mos. 31,13. Det var ingen israelitter før etter Jakob Israel. Det var ingen «jøder» før etter Jakobs sønn Juda. Men dette mistolkes likevel til at dagens jøder er Guds utvalgte folk! Er det ikke jødene? Nei, det er ikke jødene. Det er israelsfolket som er det utvalgte folket. Det sier Bibelen, det sier Jesus. Og jødene i dagens Israel er ikke Israelsfolket i Bibelen selv om de utgir seg for å være det. Hvem er så Israelsfolket? Det er de hvite folkestammene i Nordvest-Europa, på «øyene» i Norden, og deres ætlinger som bygget USA, Canada, Sør-Afrika, Australia og New Zealand. Vi er Jakob-Israel's etterkommere i Bibelen. Det er vårt folk Bibelen forteller om. Derfor holdt vi sabbat i Norden før katolsk tid. Kvitekrist var de hvite folkenes Gud. Men den katolske kirke fratok oss pakktegnet og identiteten. Dermed sitter nå dagens jøder alene med sabbaten, og verden tror at dagens jøder er Bibelens Israel.

Det er et bedrag, i regi av Røde Edoms hemmelige, internasjonale «maktapparat», religionenes systematiske streben etter å tilintetgjøre den kristne kultur. Les nøye Ef. 6,12.

Vikingene mot Romakirken

I Snorre kan vi lese den katolske biskop Sigurds hattale mot kong Olav Haraldson og hans menn, før slaget på Stiklestad, som illgjerningsmenn, vikinger, ransmenn og mordere! Vikingene var den katolske kirkes hatete og fryktede fiender. Derfor forfalsket de katolske kilder vikingenes rolle til banditter i historien. Kong Sverre og birkebeinerne var jo motstandere av den katolske kirke. Gange-Rolv og hans menn kjempet mot det katolske regime i Frankrike. Den norske kongeætten, Hårfagreætten, hadde en evig strid med den innpåslitne Romakirken. Og da kirken alliert med kong Knut i Danmark (det danske kongehus hadde konvertert), fikk ryddet sin motstander kong Olav Haraldson av veien, forvandlet morderen han til *katolikk* og gjorde ham til helgen i den katolske kirke!!

Bibelen forteller vår historie

Etter at Gud hadde utfridd Israel, fra fangenskap i Egypt, fikk de komme til Kaanan, 1. Mos. 15,18, israelsættens farshus, deres evige odelsland, som lovet 1. Mos. 12,7. De 12 Israels ætter fikk tildelt hvert sitt område, og lover og forskrifter. Men de fravek lovene og dermed deres beskyttelse, og følgene var at kongen i Assyria overfalt Nordriket og bortførte 10 stammer, Israels hus, av de 12 stammene, som slaver til Assyria år 722 f.Kr. Samtidig flyttet assyrere og folk fra omkringliggende steder inn i Israelsfolkets land, 2. Kong. 17,24. Så blir det stille om de 10 stammer, de «forsvant». Men hvor ble de av? Dette fortelles om i apokryf 4 Esra 13,40-45, som forutsagt i 1. Mos. 12,1-3, mot nord og vest, til «øyene i Norden». Jes. 24,14-16. På Jesu tid var således Israels Hus vel etablert i Nordsjøområdet, langt borte, og når Han taler om sitt rike, som Han er konge over, som ikke er av denne verden (Romerriket) er dette Israelsfolket i Norden. I Matt. 15,24, poengterer Jesus at det er til de «bortkomne, fortapte» sauene av Israels Hus, ingen andre, han er utsendt. Og Jesus presiserer atter i 18,36 at Hans rike er et annet sted, hvis ikke ville *tjenerne* (Israel) kjempet, slik at Han ikke ble overgitt til jødene! Pontius Pilatus beundret Jesus, men bøyde av for jødene. De kjente hans hemmelighet. Han var involvert i et komplott for å drepe keiser Tiberius. Ett ord fra jødene til Rom og Pilatus var en død mann.

Israelsjøder og Edomjøder

Det var åpen strid mellom Jesus og jødene. Bibelen sier klart at Jesus ikke var jøde, men judaitt, dvs. israelitt, av Juda stamme, av Davids ætt. Vi vet at David var rødkinn, blond, lysøyet og vakker å se på, som han beskrives i 1. Sam. 16,12. Han var hvit. Siden Davids ætt var ren og homogen, uten innslag av fremmed blod, ville naturlig nok Jesus også ha blondt ytre, ja, nordisk utseende. Slik beskriver også Pilatus Jesus. Hebreerne representerer den hvite rase i Bibelen, fra Sem, Hebr, Abraham, Isak til Jakob og hans etterkommere.

Isak og Rebekka forbød Esau og Jakob å gifte seg med andre raser, 1. Mos. 28,1-9. Det ignorerte Esau. Det var en hjertesorg for Isak og Rebekka. P.g.a. dette forræderi mot sitt eget folk sørget Rebekka for at Jakob fikk velsignelsen som stammeleder i stedet for Esau. Men Jakob adlød. Han reiste til sin onkel Laban for å finne seg kone der. Laban betyr «den hvite». Jakob var den utvalgte, etter en kontinuerlig utvelgelse fra Sems ætt. Hans navn ble forandret til Israel, den fremste, av Herren, 2. Sam. 7,23.

Fra ham skulle det vokse et folkeslag, en rase, et stort folk, en *tjener* for Herren. Dette folk er Israel, ikke jødene. De er et lite folk, et ikke-homogent folk som *ikke* tjener Herren.

Vi, de hvite folkestammene i nordvest er Jakobs ættlinger. Vi er israelitter og ekte semitter. Israel er et homogent folkeslag, den hvite rase, og israelitt blir man kun av herkomst.

Jødene er ingen folkerase. Jøde blir man ved å anta jødernes religion, uansett hudfarge og kroppsbygning. Jødene er en blanding av mange raser, men hovedsaklig Edoms avkom og eurasiske turkomongolske folkeslag som khazarer og askhenazier. Det viser deres utseende. («Jewish Encyclopedia», 1925, vol. 1, p. 5, og «Den trettende stamme» av Arthur Koestler).

Esau maskert som Jakob

Disse er av hedenske folkeslag som Bibelen benevner som Asia-jødene, Apg. 21,27, 1. Mos. 10,3, 1. Krøn. 1,6 og Jes. 51,27. Opprørske og krigerske. Men de er ikke semitter, dvs. Sems avkom, de er Jafets, fra Azkenaz og Togarma! *Likevel* kaller de seg semitter og anklager alle som er uenige for å være «antisemitter». Disse falske jødene har ikke en dråpe israelsk blod i årene, de er tvertimot det sanne Israels fiender. Satan har fullt ut lykket med å reversere verdens oppfatning av Israel. Vi kristne nasjoner i vest, som er det sanne Israel, blir tatt for å være avkom etter hedningene fra bibelsk tid, og de som i dag er anerkjent som Guds folk faktisk er etterkommere av de hedenske folk i Bibelen. Det kristne Vesten har latt seg lure trill rundt, til tross for Bibelens klare presisering. Bibelen er boken om israelsfolket, om dets opphav, og hva som skal hende det i framtiden. Andre folkeslag omtales bare i Bibelen i den grad de kommer i befatning med Israel! Men Israels fiender har stjålet navnet Israel og satt det på et stykke land, og på seg selv, i en fiktiv stat, i et område de ikke har rett til en centimeter av. De har overtatt Israels sabbat, og gir seg ut for å være Bibelens Israel og spiller rollen som Guds utvalgte folk. Slik er dagens situasjon. Og kirken fortier det sanne Israelsfolkets identitet i dag som for 1000 år siden.

Esau tar nå tilbake sin «odelsrett» ved tyveri. Dette skjer i regi av FN i hemmelighet, bak «fredsprossene». Les om dette hemmelige maktapparat i Ef. 6,12 og Tess. 2,7. FN-globalistene bygger i dag et nytt Babylon, en Verden, ny verdensorden.

Jesus mot jødene

Begrepet «jøde» oppsto først da Juda Hus (2 stammer, Juda og Benjamin) ble tatt til fangenskap til Babylon 587 f.Kr. Det varte i 70 år. Men da Babylon falt fikk en liten del av Juda Hus (størstedelen reiste etter sine slektninger til Norden), returnere til Jerusalem for å bygge opp igjen templet. Herren holdt sin beskyttende hånd over denne vesle flokken Judaisraelitter. Folkene rundt var misunnelige. Da oppsto «jødene.» Alle ville være jøder.

De ble kalt «jøder», et økenavn på Juda. Men de var ikke bare judaitter (israelitter), men etterhvert oppblandet med hedenske folkeslag (se Esra 2,62 og 4,14), som praktiserte Babylons kabbala-religion. Den er i dag jødernes religion samlet i Talmudbøkene.

Etter at «jødene» kom tilbake til Jerusalem øket folkeblandingen ved innvandring, gifte og krig, riktig et «fargerikt felleskap» til de ekte jødene, judaittene av *israelsk* herkomst, ble i mindretall! Slik oppsto bedraget om at det er jødene som er Guds utvalgte folk, les Matt. 13,25. De ekte jødene, judaisraelittene, ble i mindretall i sin egen nasjon, «hvor alle kalte seg jøder», Ester. 3,8 og 8,17 og Jes. 2,5-6. De israelske jødene, galileerne, ble trakassert av de falske Edom- og asiajødene (som i Israel i dag). Og det var dem, sitt eget folk, Jesus syntes så inderlig synd på. Galileerne var Benjaminætten. Men det var de falske jødernes maktelite, fariseerne, ledet av Kaifas og Annas, edomitter og herodianere, Jesus kalte «mordere», «som har Satan til far», «ormeyngel, hyklere», og «noen som sier de er jøder, men ikke er det, men er Satans synagoge.» Åp. 2,9 og 3,9. Det var disse, som foraktet Israels Gud, Jesus kastet ut av sin Fars hus. Det var Sanhedrin (jødernes høye råd) og deres vakter og soldater som korsfestet Jesus. Og den Satans synagoge har siden motarbeidet utbredelsen av Guds ord. Shaspartiet i Israel stilte etter valget i '99, i vippeposisjon, ett

hovedkrav for å gå i koalisjon: *Forbud mot kristen misjon blant jødene, og straff for den som får en jøde til å skifte religion.*

Jesus ikke jøde

Hva sier Bibelen om dette: De fleste leser Israel, men tenker jøde, også om Jesus. Men Jesus sa aldri at Han var jøde, eller noe som indikerte at Han var det, eller at noen i Hans familie var jøder. Jesus omtalte heller aldri jødene som sitt folk, eller at Han på noen måte var forbundet med dem. Tvertimot sier Han, at jødene *ikke* er blant Hans får, Joh. 10,24-28, holder dem ansvarlige for blodet til profetene, Luk. 11,50, 1. Joel 3,12, kaller dem for «ugresset», den ondes barn, en ond og utro slekt, Matt. 12,39. Bibelen sier at «jødene» klaget på Ham, Joh. 6,41, jødene trettet *innbyrdes*, 6,52, at de forfulgte Ham og prøvde å drepe Ham, 5,16. Jesus er ikke jøde, Han er ikke jødenes konge, jødene selv ville ikke ha Ham til konge, Joh. 19,15, men den *romerske* keiser! Jødene selv kalte aldri Jesus for jøde, – fordi Han ikke var jøde. De visste jo det! Den eneste som kalte Jesus jøde var samaritankvinnen i Joh. 4,9, men hun var utlending, og for henne var alle som kom fra Judea jøder. Det er utrolig at kristne, som til og med kaller seg bibeltro, ignorerer Jesu klare uttalelser om jødene og i stedet viser dem nærmest en tilbedende beundring! Og det er egentlig ubegripelig at Kirken dekker over dette. Den gjør de fakto Jesus til en løgner!

Jesus sier gang på gang at det er Israel, ikke jødene, som er det utvalgte folket, se f. eks. Matt. 21,43, hvor Han henvender seg direkte til disse jødene: «Guds rike skal tas fra dere og gis til et folk som bærer rikets frukt.» Jødene har da aldri misjonert evangeliet. Men det har de hvite, protestantiske nasjoner gjort, med England som den drivende kraft. Luther var jødenes forsvarer til han oppdaget at deres lære motarbeidet Guds ord. Da anklaget han jødene, slik Jesus gjorde. Men dagens protestanter skjems over Luther for dette.

Men da betviler de også Guds og Jesus dømmekraft. Ville Gud velge en gal mann til fremste rekke i re-formasjonen av sitt folk? Nei, det er å bedra seg selv å tro at *jødene* er Guds utvalgte folk, samme hvor mye *de* krever å være det når Jesus og Bibelen sier det motsatte, og historien bekrefter det.

Herrens kirke på jord er heller ikke Kirken, som Vatikanet prøver å innbille oss, men Hans utvalgte folk, Israel. Det var jo ikke Kirken Herren ledet ut av Egypt, men Israel! Kirken ble jo oppfunnet først 325 år e. Kr. Reformasjonen ble heller ikke sendt til Kirken, men til de hvite folkestammene i Nordvesteuropa. For at de skulle bryte med Kirken. Intet av dette synes imidlertid å bite på kristenfolkets bastante uforstand. Jes. 42,19.

Vår tids Røde hav

Ingen annen folkerase enn den nordiske passer til beskrivelsen av Israels folk, i Bibelen, i Dødehavsrullene og i arkeologien. Esaus avkom, Edom, som betyr rød, hater, og har alltid konspirert mot Israel. Bak ulike masker. For rødt er Edoms merke også i dag: den Røde kommunismen, Den Røde Armè, det røde Kinas røde drage, den antikristne Røde sosialist-internasjonale. Et rødt hav omgir oss også i dag. Og våre godtroende politikere reduserer forsvaret, åpner grensene for innvandring av fremmede raser, religion og kultur. Sosialismens samfunnsnedbrytende «politikk» er dens 5. kolonne. Husk Arbeiderpartiets kampanje «Det brukne gevær» før 2. verdenskrig. Og se hva Ap gjør med forsvaret i dag! Det nedlegges, og heimevernet avvæpnes. Ap har aldri arbeidet for å styrke Norge som nasjonal selvstendig stat, men for «internasjonalisering», likeens motarbeidet kongedømme og kristendom, og gjort narr av det «snevre, nasjonalpolitiske, norske perspektiv». Som Ap-statsminister Jens Stoltenberg uttalte da regjeringsmakten var sikret i mars 2000.

BOKLISTE

1. «Norrønafolket i opphav og vandring» - av Kristen Døssland.

Er de hvite folkestammer i Nordvesteuropa det egentlige israelfolket i Bibelen? Utvilsomt. Les selv hva språkforsker og historikeren beretter om Jakob Israels 12 sønner, stamfedre til de 12 stammer av Israel (Israels Hus 10 stammer og Juda Hus 2 stammer) som reiste til landene i «nord og vest», «i Nordheimen». Med historisk og Bibelsk dokumentasjon følger vi Israel fra fangeleirene i Assyria til frihet på øyene i «Norden». Norske navn, ord og uttrykk, med hebraisk opprinnelse, ennå i daglig bruk, kart og illustrasjoner, viser Israels vandring langs elvene, over land, til sjøs mot øyrikene i Nordsjøen.

2. «Hellig Olav og den norske statskirke» - av teolog og språkforsker Martha Steinsvik.

Hva hendte egentlig under 400 års natten? Ble vår historie forfalsket? Ja, sier forfatteren. Hun setter søkelys på de mange selvmotsigelser, ja, utroligste hendelser, norgeshistorien er spekket med. Og på «historikeren» Adam von Bremen, vår viktigste kilde, han omskrev historien med katolske øyne. Ikke-katolikker ble «hedninger, barbarer og ukristne», spesielt vikingene. Det samme hatet vi ser mot protestantene i Nord Irland i dag. Man forstår striden mellom Härfaqrekongene og den innpåsletne kirken fra Rom. Nordmennene var «umulige å kristne». Kong Olav Haraldsson ble myrdet i et komplott fordi han sto i veien for katolsk makt. Kirken forvandlet ham etter hans død til katolikk og helgen. Den flyttet også Olsokdagen fra 31. august til 29. juli, (eget kapittel).

Disse to bøkene går imot den vedtatte oppfatning, at vi er av et hedensk folk med «blodig» fortid. I virkeligheten er vi et fornemt folk hvis rette identitet ennå er skjult. Innholdet i bøkene bør fordre ny granskning av vår historie.

3. «The Lost ten Tribes» - av F.W.C. Naser, M.Sc.

Her følger vi de nordiske stammers ættelinje tilbake til Sem, og Naser beviser at det er vi som er Israel, ikke dagens jøder. Han greier ut om ekte og falske jøder, (israelske og Edom-jøder), dem Jesus kaller «noen som sier de er jøder, men som ikke er det, men er Satans synagoge», og at det er denne Satans synagoge som ligger bak all krig og ufred i verden. Boka er på engelsk, men lett å forstå da den for det meste er basert på Bibel-referater, som er lik på alle språk, du kan bruke din norske Bibel. Naser har aldri trodd på at de «10 forsvundne» stammer av Israel er utdødd, fordi Gud har gjort pakter til evig tid med dette «Sitt folk». Naser viser at det er dagens vestlige, hvite demokratier, og i hvilke land de bor.

4. «50 år i Romerkirken» - av Charles Chiniquy (sjiniki).

En åpenhertig avsløring av Kirkens skjulte, verdslige makt, og politiske styring i kulisene. Chiniquy hadde kirkens høyeste utmerkelser, da han ble frelst og gikk ut. 40.000 katolikker fulgte ham over til protestantene. Et forferdelig rabalder og han ble lyst i bann. Han ble berømt som Canadas avholdsapostel. 200.000 gav avholdsløfte. Bryggerier og spritforretninger gikk konkurs. Da brente de hans hjem, bokhandel og trykkeri. Han ble utsatt for 32 mordforsøk, han ble beskytt på prekestolen! Chiniquy gir oss historien bak den amerikanske borgerkrig, at jesuittene rev de katolske sørstatene løs fra de protestantiske nordstatene, om mordet på hans venn Abraham Lincoln, Amerikas protestantiske president. Dette får du aldri lese i historiebøkene.

5. «40 år i Kristi kirke» - av Charles Chiniquy.

Her forteller han om sitt nye liv, etter 50 års treldom for paven, og om de motbydeligheter han selv begikk og som blir begått i den katolske kirke i kristendommens navn. Om jesuitten Booth som myrdet president Lincoln, og at mordet var kjent på forhånd. «Måtte den også vekke naive protestanter til å motstå Kirkens propaganda og til å utbre evangeliet blant pavedømmets formørkede treller»

6. «Den katolske prest, kvinnen og skriftemålet» - av Charles Chiniquy.

Om skriftemålets utpekulerte og perverse innretning, Kvinnene fralures sine innerste tanker, også seksuelle, til skriftefaderen. Slik kontrolleres mennene, de vet jo ikke hva deres hustruer har fortalt. Kan man tale om reelt demokrati i katolske land? Hvor bøker, uønsket av Kirken settes på forbudsliste? Hvor alle som klatrer på rangstigen får sin skriftefar og åndelige «veileder»? Politiske motstandere, finansfolk og militære ledere gjøres slik til lydige brikker gjennom skriftemål til samme presteskap. Skriftemålet har skapt familiefæider, kriger, mord på konger og presidenter, veltet regjeringer. Til dels hårreisende lesning.

7. «I Moderkirkens favn» - av Martha Steinsvik.

Dette er i helhet hennes beryktede tale som hun holdt i de største byene, et utilslørt angrep på den katolske kirkes jesuittiske morallære. Den førte til avisdebatter landet over og endte i Høyesterett. Forfatteren tar for seg bl.a. «Den katolske kvinnemoral», «Klostre og galehus», «Sølibatets pestkilde», «Jernjomfruen» «Det redselsfulle skriftemål» og andre tema. Dette er like aktuelt i dag, den katolske kirkes motto er «Semper Idem», alltid den samme.

8. «Steinsvik Riestersaken» - av høyesterettsadvokat Hans Klær Mordt

I mellomkrigstiden forsøkte den katolske kirke å vinne ytterligere innpass i de nordiske land. Rettsaken var en utløper den katolske propaganda Martha Steinsvik aksjonerte mot. Katolsk pater Riesterer i Kristiansand beskyldte henne for å fare med løgn. Det gav opptakten til rettsaken. Etter krigen er mye underjordisk arbeid utrettet for å utslette sporene av fru Steinsviks aksjon. Hun er nok den modigste av Norges kvinner gjennom tidene. Mordt var fru Steinsviks rettsfullmektig. Han skrev denne boken som gir bakgrunnen for rettsaken, men forklarer også - romerkirkens åndelige maktsystem og verdenspolitiske maktfaktor. En nyttig bok for politikere og andre som ønsker å forstå de problem, eller begivenheter, som rulles frem på den internasjonale scene.

9. «Lebesbymannens spådommer» - av Stein Warding

Dette er en komprimert utgave av historiene om Anton Johansen, originalen fra Finnmark som ble «kjendis» under navnet «Lebesbymannen», langt ned i Europa. Han påstod at Jesus hadde latt ham se inn i hendinger som han ville advare de ansvarlige om. Han ville til Tyskland og advare keiser Wilhelm mot å involvere seg i krigen (1. vk.), men rakk ikke frem. Han forutså Sovjets og Tysklands raseri mot England (2. vk.) som en straff for landets frafall. Han advarte om Titanics undergang. Mange «spådommer» er oppfylt, men mange gjenstår. Hva angår de Norge i det nye årtusen?

10 «Søndagslov» - av Jan Marcussen

Det arbeides i kulissene verden over. For å befeste søndagen som internasjonal helligdag. Dette er meget aktuelt stoff. Også i Norge. Søndagens posisjon fastslås gjennom lover som vil gjøre det straffbart å bryte «søndagsfreden». Marcussen reiser dermed spørsmålet om hvorfor paven, som utgir seg for å være Jesu stedfortreder på jord, så skamløst provoserende, ved å fremme søndagen, på denne måte setter seg opp mot Guds og Jesu klare bud: At det er lørdag, Sabaten, som er Herrens hellige dag.

11. «Det kommunistiske manifest» - av Marx og Engels.

Her erklæres åpent at den kommunistiske «arbeiderbevegelse» er et middel til å styrte hele den tidligere verdens samfunnsorden med makt. Kommunismen støtter overalt enhver revolusjonær bevegelse mot de bestående politiske og samfunnsmedssige tilstander. Kommunismen er ikke en bevegelse for de undertrykte masser, men elitens dominans over massene! Ved bedraget om frihet. Når man leser Manifestet og ser på historiens gang de siste 150 år er det ingen tvil: Dette er planen for den nye verdensorden, som nå tar form, globaliseringen, en verden, hvor kristendommen er knust.

12. «Sions vises protokoller»

Dette er fortsettelsen, en annen side av Manifestet. Vi får vite at ideologiens slagord: Frihet, likskap, brorskap, kun er meningsløse og tomme, til beskjeftigelse for godtroende akademikere i Vesten. Protokollen er skrevet i profetiske, truende og hatefulle ordelag. Akkurat som i Sal. 83,3. Her eksponerer «Lovløshetens Hemmelighet» seg, Røde Edoms skjulte maktapparat, og gir oss fasit på utviklingen i Europa, den parallelle reising av den politiske zionismen sammen med verdenskommunismen. Sionistene sier at dette er falskneri. Hvorfor trykkes da ikke de «riktige» protokollene, eller hvis de er «funnet opp», en kommentar til det som er falskt, slik at folk ved selvsyn kan konstatere det?. Dette er ikke gjort.

13. «Den trettende stammen» av Arthur Koestler

Forfedrene til dagens jøder kom ikke fra Jordan, men fra Volga, ikke fra Kaanaan, men fra Kaukasus. De het Khazarene, et turkumongolsk krigerfolk som hersket mellom Svatehavet og det Kapiske hav. Khazarene antok jødedommen som religion ca. år 740. Slik oppsto den 13. stammen. Disse falske jødene utroper seg selv til Guds utvalgte folk, og okkuperer det sanne Israelfolkets arveland. Men de er ikke Sems avkom, de er Jafets, og således ikke Semitter, og da naturligvis heller ikke Israelitter. Men verden er narret til å tro at de er det. Boken som tidligere ikke har vært tilgjengelig i Norge, viser oss en side av Europas historie, ukjent for de aller fleste.

14. «Norges Grunnlov»

Her står nedfelt de tidløse, faste verdier som skal verge landet mot ytre fare og indre splittelse. Den er tuftet på Bibelens 10 bud og den Lutherprotestantiske lære. Alle statens embetsmenn skal holde seg til denne. Men sosialismens antikristne ideologi har kontinuerlig arbeidet med å svekke den, kalt den gammeldags og urettferdig, at den må «tilpasses» våre «moderne» samfunn. Derfor betraktes den også som en fortidslevning. Og derfor står våre ledere og ser nasjonen gå i oppløsning uten å fatte hvorfor. Les selv Grunnloven, og bli oppmerksom på de krefter som målbevisst gnager på bæreverket i et homogent, kristent Norge.

Bestilling

Kryss av din bestilling nedenfor og send til Bergmann Forlag, pb. 32, 6151 Ørsta, tel. 7006 6269, e-post: sbergma@online.no. Vi sender bøkene i oppkrav hvis ikke annet er avtalt.

.....stk.	«Norrønafolk»	a kr 225,-	kr
.....stk.	«Hellig Olav og den norske»	a kr 195,-	"
.....stk.	«The Lost ten Tribes»	a kr 250,-	"
.....stk.	«50 år i Romerkirken»	a kr 225,-	"
.....stk.	«40 år i Kristi kirke»	a kr 195,-	"
.....stk.	«Den katolske prest, kvinnen ...»	a kr 230,-	"
.....stk.	«I Moderkirkens favn»	a kr 140,-	"
.....stk.	«Steinsvik Riestersaken»	a kr 250,-	"
.....stk.	«Lebesbymannens spådommer»	a kr 120,-	"
.....stk.	«Søndagslov»	a kr 95,-	"
.....stk.	«Det kommunistiske manifest»	a kr 180,-	"
.....stk.	«Sions vises protokoller»	a kr 250,-	"
.....stk.	«Den trettende stammen»	a kr 250,-	"
.....stk.	«Norges Grunnlov»	a kr 235,-	"

- ☐ Send bøker + porto og oppkrav
- ☐ Send uten oppkrav. Jeg betaler kr..... til konto 0540 0662543
- Betaling registrert den
- Bøker avsendt den

Sum	kr
Porto	"
Oppkrav	"
Total	kr

Navn:

Adresse

Postnr.: Tlf:

Dato:

Signatur.....

Abraham ikke jøde

Først etter Abrahams barnebarns barn, fra en av Israel-Jakobs 12 sønner, nemlig Juda, oppsto betegnelsen «jøde.» 1500 år etter Abraham. Esra 2,62. Senere, på Jesu tid var de ekte jødene, galileerne, av israelsk herkomst, en forfulgt minoritet i sin egen «jødiske» nasjon, av de falske. I dag er ikke mer enn 5% av jødene i Israel av israelsk herkomst. Mindre enn en av tyve jøder i dagens Israel har israelsk blod i sine årer, likevel tror verden at de er israelsfolket, Guds utvalgte folk!

Bibelen sier klart fra at Abraham var hebreer, og ikke jøde. Var Abraham jøde ville hans sønner Ismael og Isak også være jøder og da ville naturligvis araberne også være jøder! Men det hopper Kirken og kristenfolket skyndsomt over.

Det var Israelsfolket som var slaver i Egypt i 400 år, ingen jøder. Det var Israel Herren ved Moses satte fri under dramatiske omstendigheter, ingen jøder. Det var Israel, som ble hærtatt og ført til slaveleire i Assyria. Ikke en eneste jøde. Herren befrikk Israel, ingen jøder, og ledet dem til fred og frihet i Norden, «øyene i Norden», 4 Esra 13,40-45, som forutsagt i 1. Mos. 12,1-3, 28,13-15 og 50,24-25.

Gutenberg og Luther

Men forfølgeren kom etter, forkledd som Kirke, den «Hellige Moders» kirke, med paven som Guds stedfortreder (=i stedet for Israels Gud). Dermed sank Israels Hus inn i 400 årsnatten.

Etter 400 års katolsk overmakt i «Norden» sendte Herren reformasjonen, ikke til Kirken, eller jødene, men til Sitt fortapte, «bortkomne» folk. Israelsstammene i Nordvesteuropa. For å re-forme det, gjenopprette Sitt paktfolk i nordvest. Derfor fikk Johann Gutenberg den geniale oppfinnelse, boktrykkerkunsten, og dermed folket tilbake Bibelen, som Kirken hadde brent. Dette må vi ikke glemme. Kirken forbød Bibelen. (Denne Kirkes motto er den dag i dag: "Semper Idem." Alltid den samme).

Slik ble israelsfolket protestanter. Det er viktig å forstå dette: Herren hentet Sitt folk, Israel, de nordiske stammer, ut av «Henne», Moderkirken. Dette forutsies i Åp. 18,5 «Mitt folk som hører Min røst», Joh. 10,26-27. Her bevises igjen identiteten

Men boktrykkerkunsten og reformasjonen blir ikke forstått i sammenheng. Vatikanet har redusert reformasjonen til en «intern kirkelig uenighet», og lydige historikere sier at 10-stammefolket, Israels Hus, er borte. Derfor lever løgnen i dag, i de autoriserte pensum. Men hvorfor skulle Gud opprette pakter til evig tid med et folkeslag, som skulle dø ut? Og hva med profetiene om Israelsfolket? Hvis Israel er utryddet eller utdødd har profetiene ingen kraft! Nei, se hva Jesus sier i Matt. 19,28: «Da sa Jesus til dem: Sannelig sier jeg dere: Dere som har fulgt meg, Dere skal i gjenfødselen, når Menneskesønnen sitter på sin herlighets trone, også sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.»

En nasjon av nasjoner

Dagens moderne Israels Samvelde lever i beste velgående i Nordvest-Europa, og i dets ættlinger som etter profetiene reiste mot nord, sør, øst, vest, og bygget USA, Canada, Sør-Afrika, Australia og New Zealand. 1. Mos. 28,14. Dette er «ett folk», ett folkeslag, men mange nasjoner, «en nasjon av nasjoner». Still opp en rekke mennesker fra disse nasjoner, du er ikke i stand til å avgjøre fra hvilken de kommer, fordi de er av samme rase. Og de har nøyaktig samme utseende som Abraham, Isak og Jakob. De har også et felles språk, med ulike dialekter, 1. Mos. 35,11 og Esek. 3,5. Men Israel er en torn i øyet på deres fiender, de babylonske religionene og ideologiene. De hvite, vestlige nasjoner blir hånet og latterlig-

gjort som den «vestlige, hvite kapitalisten, imperialisten og misjonæren, dumme blondiner, drikkfeldige, maktarrogante, hvite mann». Gjennom konspirasjoner, revolusjoner og to verdenskriger har Røde Edoms hemmelige maktapparat forsøkt å knuse Jakob-Israel, og har hittil drept 100 mill. av dem. Men Herren, Israels Gud, har såvisst ikke forkastet sitt folk, langt ifra! Paktene står ved makt, de er betingelsesløse, de oppheves ikke, de oppfylles. Ingen andre folkeslag er privilegerte og velsignet med frie, åpne demokratiske samfunn, som det hvite Vesten. 2. Sam. 7,23. 1. Krøn. 17,21.

Den antisemittiske jødedom

Israel er Herrens utvalgte, til eksempel for alle andre folk. Men dette blir pervertert av propaganda-«apparatet» i Hollywood. I dag bruker sionismen USAs krigsmaskin til å underlegge seg Araberhalvøya med dens enorme oljeressurser, til verdensmonopol. Revolusjonens helter Lenin, Trotskij, Stalin, «røde» Sovjet var alle jøder, og i den første røde regjering var ikke mindre enn 459 av de 520 kommunistledere khazarjøder, askhenazijøder, mesteparten fra East Side i New York City. Målet var å knuse det kristne tsarriket. Det har de gjort. Den russiske revolusjon ble finansiert av jøden Jakob Schiff. Kommunismen, eller sosialismen, den Røde ideologi, som er en forrædersk ideologi, er ikke en bevegelse for de undertrykte masser, men for elitens undertrykkelse av massene! Det har de også gjort. Den kommunistiske elite undertrykker massene. Det har vi også sett. Gjennom den 2. verdenskrig skulle Sovjetunionen en gang for alle nedkjempe det kristne Europa og på dets ruiner proklamere den kommunistiske verdensrepublikk. Frigitte dokumenter fra Sovjets arkiver beviser at mot den tyske østgrense var oppmarsjert en millionhær på 118 divisjoner, 20 kavaleridivisjoner og 40 panserdivisjoner. Mot Finland sto 12 infanteridivisjoner, 3 panser- og kavaleridivisjoner. Vest for Murmansk sto 3 infanteridivisjoner retning Kirkenes.

Hitler og Nazityskland kom imidlertid Sovjets angrep i forkjøpet med sin Operasjon Barbarossa og berget således Vesteuropa fra å bli inkorporert i Sovjetunionen. Derfor hater jødebolsjevikene Tyskland.

Isis-sløret over Vesten, Jes. 25,7

Vi tror at velstanden i de vestlige land skyldes vår egen foretreffelighet. For vi har glemt hvem vi er og vår oppgave. Dagens vestlige protestantiske Israels Samvelde er Herrens tjener, Jes. 43,21, og tjeneren skal forkynne sin herres vilje! Men vi er lullet i søvn, mette, selvtilfredse, og uvitende om at vi er under angrep, gjennom innvandring, kultur og religion, slik at vi snart ikke kan kalle oss «ett folk», ett homogent folkeslag mere. Kristenfolket likestiller de hedenske religioner med vår Bibelske protestantiske lære. Sal. 83, 3 sier så treffende: «Dine fiender raser og de som hater deg løfter hodet. De har lagt listige råd mot Ditt folk og sammensverger seg mot dem. De har sagt: Kom, la oss utsette dem som folk, så ingen lenger vil minnes Israels navn!» Utblande dem. Som med Juda Hus.

Det er dette som skjuler seg bak globaliseringen, «den nye verdensorden.» LO-sjef Haagensen uttrykte det slik på 1. mai, Røde Edoms høytidsdag: «...ettersom våre svigerbarn og barnebarn blir av en mørkere hudfarge!» Forsto mannen hva han sa? Det vet vi ikke, men han har neppe sugd av eget bryst. Jøder, katolikker og muslimer slåss nok innbyrdes, men på toppen har deres religioner en ting felles: Hatet mot de hvite, protestantiske demokratier. Alle religioner har samme grunnmønster: Himmeldronninga og Solguden, symbolisert ved halvmånen og stjerna. Deres runde kalotter er solgudens runde symbol og viser deres babylonske opphav.

«Apparatet» samler nå, gjennom religionene og ideologiene, sine undersåtter til det endelige anslag mot det hvite, vestlige Israels samvelde. «Det» er nå av den oppfatning at røde Russland og røde Kina er sterkere enn USA! (3. verdenskrig). Våre villige sosialdemokrater er dets 5. kolonne og reduserer forsvaret og åpner grensene. De som protesterer blir utskjelt og kalt «nasjonalister» og «rasister» og brakt til taushet. Av sosialistene. «Nasjonalistene» var våre krigshelter, mange gav sitt liv for fedrelandets frihet. I dag er disse betegnelsene gjort til skjellsord. Av sosialistene.

Jøde og bolsjevik Gorbatsjov sa til Politbyrået i 1987: «Kamerater, vær ikke bekymret for alt dere hører om glasnost, perestrojka og demokrati. Dette er fortrinnsvis for utenlandske interesser. Det blir ingen endring på innsiden. Vårt mål er å avvæpne Amerika, og dysse dem i søvn. Vi skal oppnå tre ting: 1. Amerika skal trekke ut alle konvensjonelle styrker fra Europa. 2. Dra tilbake alle atomvåpen fra Europa. 3. Stoppe utbyggingen av USA's stjernekrigsforvar!» Israel er verdens 3. største atommakt, større enn både England og Frankrike. Israel har truet med at deres atomraketter kan nå alle storbyer i Europa.

Nyhетene den 14/4-00 opplyste at 1: «Det er avslørt at Israel selger AWACS-fly til Kina i hemmelighet», 2: «President Putin krever at USA stanser utbyggingen av sitt antirakettforsvar, stjernekrigsforvar». I ettertid er dette krav blitt forsterket. Under dekke av internasjonale kriser, kriger og fredsarbeid framtvinges nå et «folkekrav», et globalt «behov», for en overnasjonal regjering (FN) til å styre «verdenssamfunnet», Åp. 17,3,18. Dette var forutsagt av mange rødekommunister, f.eks. jøde og bolsjevik Manuilskij: «Vesten må først luller i søvn. Derfor vil vi isen sette den største fredsbevegelse i historien. Den vil elektrifisere Vesten, som jublende vil samarbeide om å tilveiebringe sin egen undergang. Når de senker sin guard, slår vi til med vår knyttede neve!» Og profeten Hoseas 4,6, roper til Vestens ledere: «Mitt folk går til grunne av mangel på kunnskap!» Vår protestantiske kirke er forlenget buksert inn på et sidespor. Jes. 56,10. Prester og biskoper preker ikke separasjon, men integrasjon. Dagens innvandring fører til nasjonalt selvmord.

Vekkelse, oppvåkning, gjenoppdagelse

Skal vi finne ut og forstå hva som ligger i, eller skjuler seg bak, det tilsynelatende, tilforlatelige og tilvante, må vi søke flere kilder. Kilder som omhandler de samme historiske «fakta» som i vårt statsautoriserte pensum. Da vil vi få et noe annet bilde av fortiden, og historiens gang. Og ved å sammenholde med Bibelen og resonnere ut fra dette, bli oppmerksomme på «apparatets» virksomhet i dag.

Det er i korte trekk hva disse bøkene handler om. De gir et godt grunnlag for, og forståelsen av, den vekkelse, dvs. oppvåkning som Bibelen forut-sier. Denne oppvåkning er det hvite israelsfolkets gjenoppdagelse av sin rette identitet! Den har startet på Island. Først i identitetens lys gir Bibelen direkte mening. Bibelen er den mest nøyaktige historiebok som noen gang er skrevet. Men uten å forstå identiteten forblir Bibelen en lukket bok og profetiene gåter. Profeten Jes. 25,7 beskriver det slik: «På dette fjell (Sions fjell, dvs. Israel) skal Han rive sund sløret som ligger over alle folkeslag!» Dette «fjell» er det hvite, protestantiske Vesten, ikke dagens jøder. De fortsetter å kave i sitt babylonske mørke. At den velmenende, norske kirke tolker Jer. 31,8-9 på en manipulerende måte hjelper dessverre ikke. Dette gjelder Israelsfolket – ikke jødene!

Og dagens «hjemvendelse» av falske jøder til «sitt land» finansiert av det godtroende Vesten er dessverre bare en oppfyllelse av Luk. 19,27. «Men før hit de fiendene som ikke ville ha meg til konge og drep dem foran meg!»

Island er er Benjaminsættene

Navnet Island kommer av Is-ak, Is-ra-el. Island er den yngste av Europas nasjoner. Benjamin, 1. Mos. 49,27, var den yngste av Jakobs sønner. Benjaminsættene hadde en ulv i sitt emblem. Islands grunnlegger hette også «ulv»: Ing-wolf, Ing-ulf fra Fjordane. Vikingene, sjøulvene, var Benjamins ætt. De befolket Vestlandet, Shetland, Orknøyene, Færøyene, Skotland, Nord-Irland, Hebridene (Hebreerne), Isle of Man, Island, Grønland, og Vinland.

Galileerne på Jesu tid var Benjaminsitter, og de eneste av Israelstammene som opplevde Jesus i levende live. Etter Jesu Himmelfart måtte de rømme fra jødene og brakte evangeliet med seg til «Norden» til de andre stammene. De var sist ankomne. De hadde egen dialekt. Derfor forskjell på østnorsk og vestnorsk språk. Jes. 24, 14-16 omtaler disse øyene. Snorres kongesagaer er Benjaminsættene krønike.

Bare myter og legender?

Fortellingen om kong Arthur og de 12 riddere av det runde bord er kjent over hele den engelsktalende verden. Bragdene, deres troskap mot Gud og konge, deres høviske framferd og rettsinn. Kong Arthur levde på 500-tallet. Han er en historisk person. Disse «fortellingene» spunnet om kong Arthur i ettertid, er således ikke fri diktning. Men de går ennå lenger tilbake, helt til Jakob-Israel's 12 stammers vandring mot nord og vest og besittelse av landene i Nordsjøområdet. Med England som hovedsete og Englands trone som kong Davids trone.

Hva med vår Ynglingesaga? Forteller ikke den akkurat det samme? Om gudekongen Odin og hans 12 drotter, om deres vandring mot landene i nord? Sagaen sier at Odin var «synsk» og kunne «trolle», så han «visste» hvor han skulle! Nemlig. Han visste, fordi dette var forutsagt, gitt ham å vite. Se 2. omslagsside.

Odin hadde to ravner, Hugin og Munin, som holdt ham underrettet om hva som hendte hver eneste dag. Dette er en tydelig parallell til de to terningene Urim og Tummim som Israels øversteprester brukte for å ta viktige avgjørelser. Legg merke til likheten i navnene også. Og gammelnorsk og hebraisk. Sagnene, mytene, legendene om kong Arthur og kong Odin er to variasjoner av samme tema.

Om vikingene, sjøulvene, sier de katolske kilder, at de ranet og brente klostre og kirker og jaget prestene, hvis de da ikke slo dem i hjel. Slikt høres jo forferdelig ut. Og slik lærer norske skolebarn at deres forfedre var, det er pensum! Men vikingene (Benjamin), Dan (Danene) og Ruben (Robin Hood) brøt opp katolske klostre og gav folket tilbake eiendeler som kirken hadde svindlet fra dem. Da settes vikingene i et noe annet lys. Og dette burde historikerne begynne å interessere seg for.

Vikingenes smikunst av våpen og smykker er viden kjent som Damaskus-smiding. Som vikingene brakte med seg til Skandinavia. Vikingene var av Benjamins ætt. Etter Jesu død og oppstandelse reiste de etter de andre israelstammene til Europa. Der ble de den romerske kirkes fiender, og fikk derfor sitt blodige stempel.

Bibelske navn i Norden

Fra utvandrerhistorien kjenner vi folkenes vane med å ta sine hjemlige navn med til steder hvor de kom. Slik kan man følge folkenes bevegelse. Da Israel utvandret fra fangenskap i Assyria til «øyene i Norden» gjorde de også dette. Derfor er mange navn i disse land av hebraisk opprinnelse. Også i Norge.

Noen få eksempler:

Lesja er et slikt navn og nevnes i Bibelen i 1. Mos. 10,19, som Hebreernes landområde, Lā-shā. I vårt norske Lesja kommer nå rike funn fra vikingtida for dagen, og mer enn det: Eldste gården i Lesja, Bakke, har en Davidstjerne som bumerke! Lom, Loim, avledet av Elohim, Mark. 15,34, er en forkortelse for Jahve Elohim, den høyeste Gud. Lofoten, Lo-fotr, betyr således rett og slett Guds fot. Sem er et gammelt norsk stedsnavn. Sem (Shem) er stamfar til semittene og til hebreerne. Aram, 1. Mos. 28,5 (Sems sønn), er et semittisk-israelsk navn. Aram var navnet på Israels territorium i Nordriktet. Dette navnet finner vi igjen på Sunnmøre, på (H)aram-landet. Der lever ennå (h)alve-målsdialekten. En hebraisk levning? Arni, Luk. 3,33, Arne, Arnar, Arnor, israelsk-hebraiske navn og vanlige navn i Norden. Aker, 1. Krøn. 7,12, og Akra, 1. Krøn. 8,1 er navn av Benjaminsætten. I dag står disse som språklige merkesteiner, Akershus, Akur-eyri, Akra-nes.

Asjer, Jakobs sønn, 1. Mos. 3,13, – Asker (Asjer), Askim (Asjim), 2. Mos. 1,4. Gosen, Goshen, 2. Kong. 17,6 – Gossen i Romsdal.

Ordet gut fra norrøn tid viser at norrønafolket var Goter, Israelsguter. Barn i skandinavisk og nordbritisk kommer av hebraisk Bar, korn, også livsfrukt, avkom (Bar-stad). Ulla, av Asjers stamme, 1. Krøn. 7,39 – Ullaland, Ullensvang, Ulstein, Ulster. Dovre i Norge, Dover i England og Danmark, avledet av Dāvē, David, Israels heltekonge. Stedet der Israelsfolket landet etter å ha gått igjennom Rødehavet heter Wadi Watir (vad=vadested, watir=water). Dimna, Jes. 21,35 – Dimna (Dimnøya) i Ulstein, Dimona Jes. 15,9-22, Dimun på Færøyene. The saxons - i.sak-sons. Brit-ish betyr pakt-mann. Tun på hebraisk betyr Guds plass.

I engelsk regner man at over 8000 ord har hebraisk opprinnelse. De nordvest-europeiske språk har samme grunnordene og er alle dialekter av samme språk. Israelsfolkets skikk med å kalle sønner og døtre med foreldrenes fornavn er ennå vanlig i nordiske land.

NAVN:

ADRESSE:

RETUR: Bergmann Forlag, Postboks 32, 6151 Ørsta

Vang-steinen, Valdres.

Da Israelsfolket reiste mot nord og vest tok de med seg løvemerket. Slik kom det til Norden. Engelske lion og svenske lejon kommer av det hebraiske navn på den høyeste Gud, El-jon. Løve i norsk og dansk kommer av Elo-ve, Dyrkerne av den høyeste Gud.

Disse bøkene får du ikke i bokhandelen lenger. Du får knapt lånt dem på biblioteket. Men de gir deg innsyn i historiske begivenheter du aldri vil få i historiebøkene, og Bibelen bekrefter dem. De forteller på en usminket og likefram måte om røde Edoms hemmelige system utøvet gjennom religionene, ideologiene og -ismene. Disse bøkene kan forandre livet ditt.

Løvesymbolet i Norden

Det lever da ikke løver i Norge, så hvorfor i all verden har vi en løve som nasjonalt symbol?

Ja, dette virker meningsløst.

Men hvordan har da dette løvesymbolet kunnet oppstå?

Ser vi ut over våre egne grenser har de jo løvesymbol både i Sverige, Danmark og England. «The National Message»

(London) opplyser at det engelske våpenskjold tilhører

Israelsfolket, de 12 stammer etter hebreeren Jakob-Israel. Ari-el er betegnelsen på dette

folket og betyr Guds løve. Løvefolket er Herrens utvalgte, det ariske, aristokratiske folket. Det er også opphav til kongs-

navnet Harald, og tittelen jarl, av jar-el, de uomskårne.

Har-el, Guds berg, var israelitenes høyalter og opphavet til det gammelnorske Har-jo og harg eller horj for offersted.

Her tilhørte ritualer som blod-sketting. (2. Mos. 24,6-8 og Hebr. 9,2-19.)

«Løven av Juda» ble brukt om Jesus.

Løvesymbolet representerer altså hele Israel, dvs. alle de 12 stammer.